

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

V. Concilia ab illis convocata constanabant utplurimum ex Episcopis & Abbatibus eorum legationis; eisque interdum intererant optimates. Probatnr variis exemplis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

V. Infinitum esset & inutile persequi omnia Concilia quæ ab hujuscemodi Legatis celebrata sunt in Gallia, quorumque mentio extat in epistolis Gregorij septimi & aliorum Pontificum, apud Ivonem Carnotensem & Goffridum Vindocinensem. Satis erit adnotasse tria quædam, Concilia illa ut plurimum constituisse ex Episcopis & Abbatibus earum regionum ad quas Legati auctoritas porrigebatur, eisque interdum interfuisse optimates. Diserta in eam rem sunt verba Nicolai monachi Suesfionensis, cum loquitur de Concilio Trecensi habito à Richardo Episcopo Albanensi Paschalis secundi Legato. *Richardus Cardinalis & apostolicæ sedis Legatus apud Trecenses celeberrimum habuit conventum Episcoporum, Abbatum, & Gallie procerum*, inquit Nicolaus in vita sancti Godefridi Episcopi Ambianensis lib. 1. cap. xxx. At principes illi viri invitabantur ad synodum, postquam ejus celebrationi consensus eorum accesserat; ut colligitur ex literis Amati Episcopi Oloronensis, apostolicæ sedis Legati, quibus Archiepiscopo Turonensi Rodulfo præcipit ut ad synodum Burdegalensem veniat: *Noverit vestra caritas, frater dilectissime, nos auctoritate Dei omnipotentis omniumque legationis nostre Episcoporum, Abbatum, Principum consensu, Concilium Burdegale in Octava sancti Michaëlis celebrandum constituisse*. In Germania quoque Legati invitabant proceres ad Concilia, quemadmodum factum est anno millesimo centesimo decimo sexto, cum excommunicationis sententia lata est in Henricum Imperatorem, apud Trithemium in Chronico Hisaurgienfi.

VI. Alterum caput notatu dignum, hoc est, Legatis infra magnitudinem eorum visum si de appellationibus tantum cognoscerent in Conciliis. Itaque primam omnium causarum cognitionem ad se trahebant in Conciliis definiendarum, & interdum etiam absque Concilio; sive ageretur de electionibus Episcoporum deque eorum moribus, sive de simplicibus Clericis, aut etiam de titularis Beneficiorum, aut laïcorum excommunicationibus. Eum ordinem tenuit Cono Episcopus Prænestinus in Concilio Belvacensi anno millesimo centesimo decimo quarto, in quo Thomas de Marla, qui diceceses Remensem, Laudunensem, & Ambianensem vexabat, excommunicatus est, cum sederet Belvacensi generali conventu Gallicana Ecclesia; ut ait Sugerius Abbas. At Ivo Carnotensis gravem adversus Hugonem Archiepiscopum Lugdunensem & apostolicæ sedis Legatum querelam movit, eò quòd primam cognitionem electionis Episcopi

Aurelianensis ad se traxisset: *Si intra provinciam, inquit, secundum quod instituta majorum continent, fieret prima discussio, sicut necesse foret &c.*

VII. Tertium caput nostrarum observationum ita habet, non solum judicia in his Conciliis tulisse Legatos, sed etiam canones & statuta condidisse pro disciplina ecclesiastica, cujus rei exempla suppetunt. Namque Concilium Pictaviense habitum anno millesimo centesimo à Legatis Paschalis secundi decem canones condidit, quorum nonnulli transcripti sunt in Concilio generali Lateranensi sub Callisto secundo habito anno millesimo centesimo vigesimo secundo. Aliud quoque Concilium in eadem urbe Pictavensi celebravere Legati anno millesimo centesimo nono, in quo editi sunt canones sexdecim. In Anglia quoque Legati sedis apostolicæ varia Concilia celebraverunt, in quibus etiam constituti sunt canones, velut in Londinensi habito anno M c x v. à Ioanne de Crema Legato, qui disciplinam ecclesiasticam restauravit.

VIII. Quoniam autem potestas horum Legatorum non ad hoc tantum instituta erat ut causas provinciarum definirent, sed ut insuper sedis apostolicæ auctoritatem apud eas retineri procurarent, necessarium erat ut acta synodorum Romam referrentur, eò magis, quòd appellationes & conquestiones adversus illorum judicia recipiebantur, tamen interim effectum eorum non impedirent. Officium Legatorum in referendis ad apostolicam sedem rebus eorum auctoritate decretis rectè explicavit Gregorius septimus ad Geraldum Episcopum Ostiensem & apostolicæ sedis in Hispania Legatum scribens anno millesimo septuagesimo tertio, qui peccaverat aliquatenus in hanc regulam: *Miramur, & multum anxij sumus, quòd cum semper consuetum & valde necessarium fuerit ut si quando Legatus apostolicæ sedis Concilium in remotis partibus celebraverit, sine mora ad annuntiandum omnia quæ egisset revertetur. Infra: Debuerat prudentia tua illum quem tibi adjunximus, aut aliquem qui synodo interfuisset, quisque omnia vice tua nobis rationabiliter expedire sciret, ad nos direxisse, quatenus perceptis omnibus, confirmanda confirmaremus, & si qua mutanda viderentur, discreta ratione mutaremus. Infra: Alij injustè se excommunicatos, alij inordinatè depositos, alij immeritò interdictos conqueruntur.*

IX. Hujuscemodi Legatorum numerus immensum crevit ætate Gregorij septimi: quoniam post regulam ab Alexandro secundo propositam subtilias illius sæculi inventit artem extorquendi sumptus Legatis necessarios ab Ecclesiis quæ erant intra limites legationis

Ap. Sirmond. in Notis ad Goffrid. Vindoc. lib. 1. ep. 29.

1707. 11.

Vide Librum Synod. Conciliorum ad an. 1100. & 1109.

Comp. 7. 2. 11.

Vide Librum Synod. Conciliorum ad an. 1100. & 1109.